

گفت و گوی صبا با عوامل نمایش آلزایمر

از لبه تیغ به سلامت عبور کردیم

آلزایمر عنوان نمایشی است به کارگردانی و نویسندگی حامد رحیمی نصر و تهیه‌کنندگی مسعود والا که از تیرماه سال جاری در عمارت نوفل لوشاتو به روی صحنه است. در این نمایش بازیگرانی چون: محسن زر آبادی پور، حامد رحیمی نصر، وحید نفر، نساء یوسفی، میرنادر مظلومی، سعید آیک، روناک بر خوردار، نگین ابراهیمی، سامان خلیلیان، حمید عرب. به ایفای نقش پرداخته‌اند. همچنین مشاوره رسانه ای این نمایش را محمد دانشور بر عهده دارد. این نمایش روایتگر زندگی پدری پیر و متمول است که به آلزایمر دچار شده؛ نوعی بیماری که در روان پزشکی به آن خردسودگی نیز می‌گویند. وراثت او در جستجوی اسناد املاک و دارایی‌هایش ناگزیر به پروفیسوری روی می‌آورد که مدعی است مبدع فناوری است که برای لحظاتی حافظه بیمار را بازمی‌گرداند، و زیست بیمار از لحظه تولد تا حال چون جهش رعد آسایی به نمایش در می‌آید. خبرنگار صبا با عوامل این نمایش گپ و گفتی داشته است که در ادامه می‌خوانید.

سمیه خاتون
گفت و گو

مسعود والا:

آلزایمر پرداخت بدیعی به بیماری نسیان دارد

مسعود والا، چند سالیست فعالیت خود را به عنوان تهیه‌کننده در حوزه تئاتر به صورت مستقل آغاز کرده است. او در حال حاضر نمایش میرزاکشون به کارگردانی علی فتحعلی را روی صحنه دارد و نمایش آلزایمر که در عمارت نوفل لوشاتو هفته آغازین خود را به روی صحنه تجربه می‌کند.

چه شد که تهیه‌کنندگی نمایش آلزایمر را بر عهده گرفتید؟

هنر نمایش در کشور ما دارای پتانسیل و سرمایه‌های علمی و عملی قابل ملاحظه‌ای است. این نمایش سبک متفاوتی با دیگر آثاری دارد که تهیه‌کنندگی کردم. درست بر عکس میرزاکشون که نمایشی آیینی و سنتی بود این یک درام خانوادگی و جامعه شناسانه است که با رویکردهای کاملاً علمی و بهرمندی از بازیگران سرشناس تئاتر پرداخت بدیعی به بیماری نسیان یا آلزایمر دارد. فرم، قالب و شاکله اصلی این نمایش، به ظاهر اثر اجتماعی است اما با فکت‌های علمی که نویسنده در زیر متن اثر گنجانده، به نوعی مخاطب را تحت تاثیر قرار می‌دهد تا عمق

فاجعه در خصوص بیماری را درک کند. سختی و جذابیت این کار استفاده از بازیگران کار کشته تئاتر در کنار یکدیگر است.

استقبال مخاطبان از این نمایش تا به امروز چگونه بوده است؟

نمایش آلزایمر هفته اول خود را سپری می‌کند و تا کنون هم به لحاظ مخاطب و هم اساتید و منتقدانی که نمایش را دیدند، مورد استقبال قرار گرفته است.

ارزیابی تان در خصوص کیفیت کنونی سالن‌های نمایش در کشور چیست؟

ما سالن‌های تئاتر متعددی داریم که بخشی از آنها متأسفانه طی سال‌های گذشته و با کاهش مخاطبان تئاتر رو به تعطیلی رفت‌اند. البته به شخصه در همه این سالن‌ها اجرای نمایش

نداشته‌ام تا بتوانم در خصوص کیفیت آنها اظهار نظر کنم. در بخش خصوصی سالن‌های با کیفیت بسیار داریم و امیدوارم این سالن‌ها با تعقل مالکان‌شان مدیریت شوند. هر چند به نظر می‌رسد در برخی موارد مدیریت فرهنگی بر مدیریت اقتصادی چیره شده و آنها به سمت و سوی یک بنگاه اقتصادی سوق داده می‌شوند که این مهم نیز مستلزم تشریک مساعی و حمایت سیاست‌گذاران اصلی فرهنگ و هنر کشور و ارگان‌های ذی‌ربط و متولی است. این درست که در بخش خصوصی اداره می‌شوند اما به هر روی تابع موازین و چارچوب‌های کشور هستند و در نهایت بخشی از زیرساخت‌ها و سخت‌افزارهای تئاتر محسوب

